

Polž se pa ni menil zanje in je lezel do srede. Za seboj je pa puščal grdo slinasto sled. Zvedavo je gledal okoli sebe.

Čebelice so se bile v tem že posvetovale in so se pripravile na boj. Cel roj delavk je čakal le na povelje. Ko so pa uzrle umazano polževo sled, so bile še bolj ogorčene, da jim je tako pogrđil njihovo stanovanje.

Tedaj završi po vsem panju. Trop čebelic ob-
suje polža od vseh strani. Neusmiljeno ga pikajo. Polž se zvija bolečin in otepa, a se ne more ubraniti. Premnogi piki ga umore.

Čebelice so se zveselile, ko so premagale veli-
kana. Sama kraljica je prišla pogledat mrtvega polža in je pohvalila hrabre bojevnice.

Ali nastala je nova skrb, kako odstraniti veli-
kega polža. Pretežak je bil, a čebelice prešibke, da bi ga izrinile iz panja. Zato so ga kar zavoščile, da je počival kakor v grobnici.

Jeseni je pa našel čebelar zavoščenega polža in ga je vrġel iz panja.

Sokolov:

Pomladi naproti!

Dajte konjička mi vranca,
dajte mi štirikolesni
zlati voziček, da brž bom
peljal nasproti se vesni!

Dajte mi kitico cvetja,
vrancu pripel ga bom v grivo,
potlej - juhejsa! - kot blisk bom
zdrčal čez trato in njivo!

Ondi, tam v daljni poljani
bom se z vozičkom ustavil:
tamkaj bo vesna prisedla,
tamkaj bom pomlad objavil.

